

4.08 โยนานช่วยดาวิด

1 ซามูเอล 19, 20

ดาวิดได้ปรนนิบัติกษัตริย์ซาอูลในราชอาณาจักอิสราเอลในฐานะผู้บังคับบัญชากองทัพคนหนึ่ง เขากระทำการใดๆ ก็สำเร็จ ดาวิดก็เริ่มมีชื่อเสียงโด่งดังจากศึกสงครามทั้งปวงที่เขาได้รับชัยชนะ นอกจากนี้ดาวิดยังคงทำหน้าที่ตีพิณถวายกษัตริย์ซาอูลยามที่วิญญานชั่วเข้ามารบกวนจิตใจของพระองค์ด้วย แต่ด้วยความอิจฉาริษยาที่ซาอูลมีต่อดาวิด ทำให้พระองค์ทรงคุมศัตรูร้ายเหมือนคนคนคลั่งและปรารถนาที่จะฆ่าดาวิดเสีย

โยนนานบุตรชายของซาอูลเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดของดาวิด โยนนานพยายามทูลบิดาถึงความสัณยชื่อที่ดาวิดได้ปรนนิบัติพระองค์มาโดยตลอด โยนนานทูลว่า "ขอพระองค์โปรดอย่าโจมตีดาวิดเลย และขอพรทอพระเนตรการทำงานและสิ่งดีๆ ทั้งหลายที่เขาช่วยเหลือและกระทำเพื่อพระบิดามาตลอดเกิด ขอโปรดทรงระลึกว่าเขาสังหารชายร้ายยักษ์ชาวฟิลิสเตียผู้นั้นอย่างไร และพระเจ้าทรงนำชัยชนะอันยิ่งใหญ่มาให้อิสราเอลอย่างไร พระองค์ก็ทรงยินดีด้วยเรื่องนั้น"

ซาอูลจึงตรัสว่า "เจ้าพูดถูก เราจะไม่ทำร้ายเขา" แต่วันหนึ่ง วิญญานชั่วก็เข้าสิงและรบกวนจิตใจของซาอูลอีกครั้ง ขณะที่ดาวิดกำลังตีพิณถวายอยู่ ซาอูลก็ทรงพุ่งหอกใส่เขากลับอีกครั้งหนึ่ง ดาวิดจึงหลบหนีและรอดพ้นไปได้ในคืนนั้น

เมื่อดาวิดได้พบกับโยนนานอีกครั้ง เขาจึงถามว่า "ข้าพเจ้าได้ทำอะไรผิดหรือ เหตุใดพระบิดาของท่านจึงต้องการจะฆ่าข้าพเจ้า?" โยนนานจึงถามว่า "เราสามารถทำอะไรเพื่อช่วยเจ้าได้บ้างไหม" ดาวิดตอบว่า "พรุ่งนี้จะมีงานเลี้ยงฉลอง โดยปกติแล้วข้าพเจ้าจะต้องนั่งรับประทานกับพระบิดาของเจ้า แต่พรุ่งนี้ข้าพเจ้าจะไปหลบซ่อนอยู่ในทุ่งนา ถ้าพระบิดาของท่านถามหาข้าพเจ้า ก็ขอทรงบอกพระองค์ว่า ข้าพเจ้าจำเป็นต้องกลับบ้านที่เบธเลเฮมเพื่อเยี่ยมครอบครัว ถ้าพระองค์ตรัสว่า 'ดีแล้ว' ก็แสดงว่าพระองค์ทรงปกติดีอยู่ แต่ถ้าพระองค์กริ้ว แสดงว่าพระองค์กำลังวางแผนจะฆ่าข้าพเจ้า"

โยนนานตกลงที่จะช่วยเหลือเพื่อนรักของเขา และบอกแก่ดาวิดว่า "พรุ่งนี้หลังจากที่พวกเรากินเลี้ยงและเจ้าซ่อนตัวเสร็จแล้ว ข้าพเจ้าจะออกไปยิงธนูสามดอก แล้วข้าพเจ้าจะใช้เด็กคนหนึ่งไปเก็บลูกธนู โดยสั่งว่า 'จงไปหาลูกธนู' ถ้าข้าพเจ้าพูดด้วยเสียงอันดังว่า 'ดูเถิด ลูกธนูอยู่ข้างนี้' เอามาเถิด' นั่นหมายถึงท่านก็ปลอดภัยแล้ว ไม่มีอันตรายใดๆ แต่ถ้าข้าพเจ้าบอกเด็กคนนั้นว่า 'ดูเถิด ลูกธนูอยู่ข้างหน้าเจ้าไปอีก' ท่านก็จงไปเถิด เพราะพระเจ้าทรงส่งท่านไป"

ดาวิดจึงซ่อนตัวอยู่ในทุ่งนาในคืนต่อมา เมื่อพระราชพาประทับรับประทานอาหารที่โต๊ะ ที่นั่งของดาวิดก็ว่างอยู่ ในวันแรกของเทศกาลซาอูลไม่ได้ตรัสประการใด แต่ในวันที่สอง ซาอูลได้ตรัสถามโยนนานบุตรชายของพระองค์ว่าดาวิดอยู่ในไหน โยนนานจึงทูลว่า "ดาวิดได้ขออนุญาตข้าพระองค์ไปเมืองเบธเลเฮมเพื่อเยี่ยมครอบครัว เขาจึงไม่ได้อยู่ที่นี้"

กษัตริย์ซาอูลทรงโกรธโยนนานยิ่งนัก! พระองค์ทรงต่อว่าโยนนานด้วยถ้อยคำรุนแรงและว่า "ข้ารู้ว่าเจ้าคิดอะไรอยู่! เจ้าต้องการให้ดาวิดเป็นกษัตริย์ เจ้ารู้ว่าเจ้าจะไม่มีวันได้เป็นกษัตริย์ ตราบใดที่เดวิดยังมีชีวิตอยู่! ไปตามหาตัวเขาให้เจอ ข้าจะได้จัดการทำลายเขาซะ!" โยนนานจึงทูลถามบิดาว่า "แต่เขาเคยทำผิดอันใดหรือ?" ทันใดนั้น กษัตริย์ซาอูลก็ทรงพุ่งหอกใส่โยนนาน

วันรุ่งขึ้น โยนนานได้ออกไปที่ทุ่งนาและยิงลูกธนูสามดอก เมื่อเด็กวิ่งไปเก็บลูกธนู โยนนานก็ร้องตะโกนว่า "ลูกธนูอยู่ข้างหน้าเจ้าไปอีกไม่ใช่หรือ" ดาวิดเข้าใจความหมายนั้นทันที จากนั้นโยนนานบอกให้เด็กนำคันธนูและลูกธนูกลับเข้าเมืองไป เมื่อเด็กนั้นไปแล้ว ดาวิดก็ออกมาจากที่ซ่อน

ดาวิดชมหน้าลงถึงดินและกราบโยนนานสามครั้ง แล้วทั้งสองก็อดกันและกันเพื่อกล่าวอำลา โยนนานจึงกล่าวแก่ดาวิดว่า "จงไปโดยสวัสดิภาพเถิด เพราะพระเจ้าทรงทราบดีและเป็นพยานว่ามิตรภาพระหว่างเราและลูกหลานของเรานั้นมั่นคงอยู่ชั่ววันนิรันดร์" แล้วดาวิดก็จากไป

โยนนานเป็นเพื่อนแท้ เขาช่วยเหลือ ปกป้อง และรักษาคำมั่นสัญญากับดาวิดเสมอ โยนนานทำในสิ่งที่ถูกต้อง แม้ว่ามันจะยากลำบากเพียงใดก็ตาม เรื่องนี้สอนเราว่ามิตรภาพที่แท้จริงคือความจงรักภักดี ความเมตตา และความสัณยชื่อ เพื่อนแท้จะคอยช่วยเหลือผู้อื่นและเลือกทำในสิ่งที่ถูกต้องต่อพระพักตร์พระเจ้า

พระเจ้าประทานเพื่อนให้แก่เรา เพื่อที่เราจะได้หนุนใจ ปกป้อง และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

1 ซามูเอล 20:17 "เพราะโยนนานทรงรักดาวิด อย่างรักชีวิตของตนเอง"

4.08 โยนาธานช่วยดาวิด - คู่มือผู้สอน

1 ซามูเอล 19, 20

เหตุการณ์สำคัญ:

- 1) ดาวิดประสบความสำเร็จในการนำพาทำศึกให้แก่อิสราเอลและมีชื่อเสียงเลื่องลือในหมู่ประชาชน ด้วยเหตุนี้ กษัตริย์ซาอูลจึงทรงอิจฉาริษยาและปรารถนาที่จะประหารชีวิตดาวิด
- 2) โยนาธานบุตรชายของกษัตริย์ซาอูล ได้ทูลขอให้บิดาระลึกถึงคุณความดีทั้งปวงที่ดาวิดเคยกระทำเพื่อพระองค์ แต่วิญญาณชั่วก็เข้าสิงจิตใจของซาอูล พระองค์จึงคลั่งและพยายามฆ่าดาวิดอีกครั้ง
- 3) ดาวิดมีกำหนดการที่จะต้องเข้าร่วมงานเลี้ยงและนั่งร่วมโต๊ะเสวยกับกษัตริย์ซาอูล เขาบอกโยนาธานว่าเขาไม่รู้เลยว่าเหตุใดซาอูลจึงคิดจะฆ่าเขา โยนาธานจึงบอกดาวิดว่าเขาจะช่วยเหลือดาวิดเอง
- 4) ดาวิดไปหลบซ่อนตัวอยู่ในทุ่งนาตลอดทั้งสองคืนของงานเลี้ยง ในคืนแรกกษัตริย์ซาอูลไม่ได้ตรัสถามถึงดาวิด แต่ในคืนที่สอง พระองค์ทรงถามว่าดาวิดหายไปไหน โยนาธานจึงทูลว่าดาวิดขออนุญาตไปร่วมพิธีของครอบครัวที่เมืองเบธเลเฮม กษัตริย์ซาอูลทรงกริ้วจัดถึงกับพุ่งหอกใส่บุตรชายของพระองค์เอง!
- 5) โยนาธานและดาวิดได้วางแผนร่วมกัน โดยโยนาธานจะออกไปยิงธนูสามลูก ดาวิดจะคอยแอบฟังสิ่งที่โยนาธานพูดกับเด็กที่ไปเก็บลูกธนู หากโยนาธานบอกเด็กนั้นว่าให้เดินเลยไปข้างหน้าเพื่อหาลูกธนู ดาวิดจะรู้ทันทีว่ากษัตริย์ซาอูลกำลังตามล่าเขา และเหตุการณ์ก็เป็นอย่างนั้นจริงๆ
- 6) ดาวิดจำเป็นต้องเดินทางหนีไป เขาและโยนาธานต้องกล่าวลากัน แต่พวกเขาทั้งคู่รู้ว่าพระเจ้าจะทรงเป็นพยานและรักษาความสัมพันธ์อันดีเพื่อนสนิทระหว่างพวกเขาและพงศ์พันธุ์ของพวกเขาตลอดไป

คำถาม:

- 1) เหตุใดกษัตริย์ซาอูลจึงทรงอิจฉาริษยาดาวิด?
- 2) เกิดอะไรขึ้นเมื่อวิญญาณชั่วเข้ามาครอบงำจิตใจของกษัตริย์ซาอูล?
- 3) ดาวิดไปหลบซ่อนตัวอยู่ที่ไหนในช่วงคืนที่มึงงานเลี้ยงเทศกาล?
- 4) โยนาธานทูลบอกประการใดแก่พระบิดาของตน?
- 5) กษัตริย์ซาอูลทรงกริ้วในคืนที่สอง พระองค์ทรงกระทำสิ่งใด?
- 6) เมื่อดาวิดและโยนาธานต้องกล่าวลากัน พวกเขามีความเชื่ออย่างไรว่าพระเจ้าจะทรงกระทำสิ่งใดเพื่อพวกเขา?

คำตอบ:

- 1) กษัตริย์ซาอูลทรงอิจฉาดาวิดเพราะดาวิดรบชนะ มีความเจริญรุ่งเรือง และเป็นที่รักศรัทธาของประชาชน
- 2) เมื่อวิญญาณชั่วเข้าครอบงำ ซาอูลจะคุมดีคุมร้ายเหมือนคนคลั่งและต้องการจะฆ่าดาวิด
- 3) ดาวิดไปแอบซ่อนตัวอยู่ในทุ่งนาในช่วงคืนที่มึงงานเลี้ยง
- 4) โยนาธานทูลพระบิดาว่าดาวิดขออนุญาตเดินทางไปหาครอบครัวของเขาที่เมืองเบธเลเฮม
- 5) ในคืนที่สอง กษัตริย์ซาอูลทรงพุ่งหอกใส่โยนาธาน บุตรชายของพระองค์เอง
- 6) โยนาธานและดาวิดเชื่อมั่นว่าพระเจ้าจะทรงรักษาความสัมพันธ์และมิตรภาพอันดีระหว่างพวกเขาและลูกหลานของพวกเขาตลอดไป

โยนาธานมีความจงรักภักดีและสัตย์ซื่อต่อดาวิดในยามที่ดาวิดตกอยู่ในอันตราย ซาอูลเต็มไปด้วยความอิจฉาและจ้องจะทำร้ายดาวิด แต่โยนาธานก็ช่วยให้ดาวิดหนีรอดไปได้ โยนาธานได้แสดงให้เห็นถึงลักษณะของมิตรภาพที่แท้จริง ซึ่งประกอบด้วยความรัก ความจงรักภักดี ความกล้าหาญ และสัตย์ซื่อต่อพระพักตร์พระเจ้า พระเจ้าทรงปรารถนาให้เราเป็นเพื่อนที่คอยช่วยเหลือผู้อื่น รักษาคำสัญญา และเลือกทำในสิ่งที่ถูกต้องเสมอ

พระเจ้าประทานเพื่อนให้แก่เรา เพื่อที่เราจะได้หนุนใจ ปกป้อง และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

1 ซามูเอล 20:17 “เพราะโยนาธานทรงรักดาวิด อย่างรักชีวิตของท่านเอง”

